

SOCHA BOŽSKÉHO SRDCE PÁNĚ

O letošním svátku Narození Panny Marie 8. září si připomeneme 100. výročí posvěcení pomníku důvěry a lásky, sochy Božského Srdce Ježíšova. Už v roce 1910 se zrodila myšlenka postavit v blízkosti hostýnských valů nad Vodní kaplí, které před dávnými časy chránily naše předky před nepřítelem, sochu Krista vítajícího poutníky i návštěvníky této posvátné hory. Na četná doporučení byla práce zadána pražskému akademickému sochaři Vincentu Vosmíkovi, Myslbekovému spolupracovníkovi a autoru mnoha zdařilých plastik v Praze. Jako nejvhodnější materiál sochy pro hostýnské drsné prostředí byl zvolen bronz, odolávající mrazu, dešti i lidskému vandalismu.



Snímek Leoš Hrdlička

V dubnu 1914 přijel na pozvání hostýnského superiora sochař Vosmík, aby si prohlédl prostředí a místo, kde bude socha umístěna. Na radu prof. Fanty, autora korunek, bylo upuštěno od původního záměru umístění sochy. Domníval se, že Kristu přísluší dominující místo, které je bezprostředně před chrámem. Odtud, jakoby vycházel poutníkům vstříc a žehnal jim. Vosmík, hned po návratu z Hostýna, se s neobyčejným zápalem a chutí dal do práce. Zhotovil sádrovou skicu, kterou průběžně konzultoval s hostýnskými zadavateli. Svědčí o tom i 40 dopisů, ve kterých informoval o postupu prací na soše. Počátkem roku 1915 už byla socha odlita do sádry, ale válečné roky a nedostatek kovu způsobily čtyřleté zpoždění. Litecké práce byly proto dokončeny až v létě 1919 a v srpnu byla socha přivezena na Hostýn. Na schodišti před chrámem se připravily základy a bystrický kameník František Jeništa zhotovil podle návrhu prof. Fanty žulový podstavec.

Slavnostní posvěcení za přítomnosti obrovských zástupů poutníků z celé Moravy a vyvrcholením zasvěcení se Božskému Srdci Páně se uskutečnilo 8. září 1919. Nová socha se stala předmětem obdivu, úcty a pobožnosti. Fejetonista Trojan v časopise „Čech“ výstižně popisuje sochu Krista: „*Je to Kristus Triumfátor, imponantních rozměrů, podmanivého dojmu, pevného postoje, jehož roucho činí v záhybech svých dojem pláště královského majestátu – ale mohutnou pyramidu končí pokorná, milá hlava, lehce k zemi skloněná, těžkou masu produševňují dvě spanilé žehnající ruce a rámec bohatých lepých vlasů. A když před sochou stojíc, zdá se ti, jakoby otevírala ústa a šeptala: Pojdte ke mně všichni...a já vás občerstvím...a najdete pokoj pro duše své.*“

Socha stála na schodišti před chrámem téměř 12 let, ale zkušenosti ukázaly, že mnohem vhodnější umístění byl původní záměr. Z tohoto důvodu byla v roce 1931 přemístěna k levé straně schodiště poblíž valů.

Božské Srdce Ježíšovo, shlédni i dnes na nás, v tebe skládáme svou naději, nedej nám nikdy zahynout!

■ Olga Kozlová